

У НОВЫМ ФАРМАЦЕ

МАЛАДЗЁЖНАЕ TV: А ВЫ ЯШЧЭ НЕ З НАМІ?



«Студэнтаў адсюль не выгнаць», — смяюцца супрацоўнікі маладзёжнай тэлестудыі БДУІР. Стаць аўтарам роліка, кліпа ці тэлеперадачы можа кожны — таму і ахвотных процьма. Маладзёжнае тэлебачанне БДУІР становіцца заканадаўцам студэнцкай творчасці — пра гэта сведчаць прэміі за лепшыя відэаролікі, актыўныя абмеркаванні на інтэрнэт-форумах, спробы іншых ВНУ «паўтарыць» творы «тэхнікаў». Дык што гэта — хваля амаатарскай самадзейнасці ці сур'ёзныя творчыя пошукі студэнтаў? Праверым на справе.



Карэспандэнт Алена Сакалоўская.

Перайманне — лепшы піяр

Пра тэлевізійныя чыкаў з БДУІР ведаюць не толькі ў сценах роднай альма-матар: сюжэты студэнтаў маюць доўгія «хвасты» з каментарыяў на форумах. Колькасць праглядаў на інтэрнэт-канале розная — ад сотні да некалькіх тысяч. Па словах Алены Сакалоўскай, прэс-сакратара БДУІР, лічбы даюць магчымасць высветліць — што цікава глядачам, а што не. «Мы цудоўна разумеем свае хібы і недапраўкі, але стараемся адпавядаць узроўню сапраўднага СМІ, — кажа Алена. — Нашы журналісты, аператары, мантажоры — звычайныя студэнты, якія вучацца на ўласным вопыце. Спецыяльнай адукацыі ў іх няма».

Студэнцкае тэлебачанне БДУІР шмат у каго на слыху — людзі гавораць, абмяркоўваюць, крытыкуюць. «Нас заўважаюць і нават раўняюцца на нас, — адзначае Вячаслаў Праташчык, адказны за фота і аптымізацыю тэлепрацэсу. — Асабліва калі наш канал «выбухнуў» навагоднім кліпам (ён, дарэчы, сабраў больш за 6 тысяч праглядаў!). Пачаліся спробы пераймання, напрыклад, у БДПУ зрабілі відэаролік «Адказ БДУІР». Мы такога не чакалі! Затое даведаліся пра калег, бо сувязь з іншымі студэнцкімі студыямі амаль не падтрымліваем. Выключэнне складае толькі тэлецэнтр БДУ, з якім наладжана супрацоўніцтва. Калі нам патрэбна абсталяванне, яны заўжды працягваюць руку дапамогі. Мы, у сваю чаргу, таксама з радасцю выручаем калег». Атрымліваецца, што БДУІР дыктуе сваю моду на студэнцкае тэлебачанне. Але не будзем ідэалізаваць студэнцкую студыю — маладой камандзе ёсць куды рухацца і над чым працаваць.

Было б дзе развярнуцца!

Гэта сёння ва ўсіх карпусах БДУІР вісяць «плазмы». А пачыналася студэнцкае тэлебачанне... з відэамагнітафона, камеры і групкі энтузіястаў.

Наш канал «выбухнуў» навагоднім кліпам (ён, дарэчы, сабраў больш за 6 тысяч праглядаў!). Пачаліся спробы пераймання, напрыклад, у БДПУ зрабілі відэаролік «Адказ БДУІР».

— Студэнцкая відэастудыя БДУІР адлічвае сваю гісторыю з 2001 года, калі нарадзілася першая віншавальная праграма, — распавядае Максім Максак, «старажыл» відэастудыі і па сумяшчальніцтве кіруючы інжынер. — Хлопцы шукалі аператара, а я яшчэ ў школе быў з відэакамерай на «кароткай назе». Так і пачалося. Відэамагнітафоны, пасля — першая відэастанцыя для мантажу, пульт,

мікрафоны, фотаапараты. Цяпер відэастудыя БДУІР — гэта цэлае падраздзяленне прэс-службы ўніверсітэта. Поле дзейнасці — жыццё навучальнай установы ў поўным аб'ёме: ад уручэння медаля лепшаму студэнту да рэспубліканскіх спаборніцтваў. Зараз у студыі тры напрамкі — гэта відэа, фота і мультымедыя. Калі ёсць патрэба зрабіць прома-матэрыялы для ўніверсітэта, каманда робіць і прэзентацыі, і фотакалажы.

Пяць гадоў таму Вячаслаў Праташчык прыйшоў на студыю інжынерам па размеркаванні. За гэты час малады спецыяліст пасябраваў з фотакамерай, але цяпер перадаў фотасправу ў рукі маладых — няхай практыкуюцца. «Я займаюся тэхнічнай аптымізацыяй працэсу, што тут адбываецца, — распавядае пра сваю работу Вячаслаў. — Усім — і выкладчыкам, і студэнтам — патрэбен доступ да нашай інфармацыі. У маіх планах — стварэнне адзінага медыяцэнтра, дзе будуць захоўвацца ўсе матэрыялы: і фота, і відэа. З апошніх дасягненняў варта ўзгадаць цэнтралізаванае кіраванне сеткай. Цяпер не трэба бегаць у іншы корпус, каб падключыць вясчанне — усё робіцца тут, у студыі».

Крок за крокам тэхнічныя пытанні вырашаюцца. Аднак памяшканні тэлестудыі ўжо загрузаны тэхнікай — развярнуцца ўсёй камандзе, ды яшчэ і з абсталяваннем, вельмі складана. «Каб рухацца далей, патрабуецца больш месца, — уздыхае Вячаслаў. — Калі я прыйшоў на студыю, у гэтым пакоі стаяў толькі стол. А цяпер ёсць камп'ютары, мікрафоны, а для карэспандэнта месца няма». Відэастудыя расце як на дражджах!

Навіны — прадукт лёгкі

З прыходам на студэнцкае тэлебачанне мінулай восенню журналістка Алены Сакалоўскай на «СтудТВ» пачаліся вялікія перамены. Адказная за творчую частку праекта, яна вырашыла перайграць усё па-іншаму. Праўду кажуць, што новая мятла

па-новаму мяце. «Мне захацелася паказаць, што «тэхнары» нічым не горшыя за журналістаў, — запэўнівае Алена. — Першая «рэформа» закрунула самае дарагое — канцэпцыю: студэнцкае тэлебачанне стала маладзёжным. Хіба гэта не адно і тое ж? Алена прызнаецца: «Хочацца, каб не толькі студэнты адчувалі сябе часткай нашага тэлебачання. Ёсць яшчэ і аспіранты, і магістранты, маладыя выкладчыкі, з якімі мы цяпер актыўна супрацоўнічаем — задзейнічаем у роліках і арыентуемся як на аўдыторыю глядачоў».

ня, самыя творчыя, — дзеліцца думкамі Алена Сакалоўская. — Мы, у сваю чаргу, гатовыя аддаваць сябе, ахвяраваць сваім часам, каб навучыць таму, што ўмеем самі».

«Сапраўды, студэнтаў прыходзіць вельмі шмат, — дадае Вячаслаў. — Але застаюцца працаваць некалькі чалавек. Бывае, прыходзіць юнак і кажа: «Хачу здымаць». А калі адправіш яго на «заданне», нічога не атрымаеце. Альбо студэнты проста лянуюцца. Затое тыя, што застаюцца — людзі «ідэйныя».



Максім Максак вучыць студэнта Івана Андрушкевіча аператарскаму майстэрству.

Другая рэформа прайшлася па фармаце выпускаў — каманда зрабіла стаўку на кароткія інфармацыйныя жанры: ролікі, кліпы. Доўгія інфармацыйныя выпускі навін канулі ў Лету нездарма: каму хочацца праглядаць падзеі мінулых тыдняў?

«Цяпер мы сталі больш аператыўнымі, — не без радасці заўважае Максім Максак. — Учарашняя падзея трансляецца ўжо сёння альбо заўтра. А раней працэс складання перадачы зацягваўся да месяца: кожны тыдзень запісвалася некалькі сюжэтаў, затым гэтыя кавалачкі склейваліся ў адзін вялікі выпуск».

Новаўвядзенні, безумоўна, маюць плён: сюжэты, размешчаныя на ютубаўскім канале, маюць даволі шмат праглядаў, а таксама на сайце БДУІР. Значыць, зваротная сувязь знойдзена! «Мы хочам быць роўнымі з іншымі СМІ, не жадаем адставаць. Увесь час шукаем што дапрацаваць, зрабіць больш якасна. Адным словам, расцём», — прызнаецца Алена Сакалоўская.

Сціплым тут не месца!

Студэнтаў хлебам не кармі — дай папрацаваць на студыі. Тым не менш — нягледзячы на тое, што студэнтаў тут прымаюць, чакаюць, даюць магчымасць заняцца справай — ідзе адбор.

«Я прыходжу да высновы, што мне патрэбны толькі лепшыя, моц-

Адным з такіх «ідэйных» з'яўляецца другаякурснік Іван Андрушкевіч. Хлопец адкрыў для сябе свет тэлебачання выпадкова. «Убачыў рэкламныя банеры відэастудыі, маўляў, патрабуюцца аператары, карэспандэнты. Прыйшоў, спадабалася — і я застаўся тут, у цудоўнай камандзе прафесіяналаў. Мае аднакурснікі падпрацоўваюць, а для мяне магчымасць творчага росту важнейшая за грошы. Вучоба маё хобі не перашкаджае. Выкладчыкі, безумоўна, ведаюць, што я займаюся на відэастудыі, але глядзячы на такое баўленне часу з прыхільнасцю». Алена выдае сакрэт сціплага студэнта: Іван Андрушкевіч паспявае і падпрацоўваць, і вучыцца на «выдатна».

А для некаторых студэнтаў заняткі на ўніверсітэцкім тэлебачанні перараслі ў прафесію. Віталь Наркевіч, Віктар Шумскі — былыя актывісты студэнцкага тэлебачання — пайшлі працаваць на прафесіянальнае тэлебачанне. Сяргей Казловіч — студэнт чацвёртага курса, аднак ужо працуе відэаінжынерам на АНТ. Здавалася б, звычайнае захапленне...

«За нас усё скажуць нашы работы», — усміхаюцца супрацоўнікі маладзёжнага тэлебачання, і ім верыш. Цудоўна, калі ва ўніверсітэце разумою важнасць уласнай студыі... Паспеху і росту журналістам-аматарам з БДУІР!

Кацярына РАДЗЮК.

Акцыя

НА АДНОЙ МОВЕ

Акцыя «Беларусь — краіна міру і згоды» прайшла ў Гомельскім дзяржаўным універсітэце імя Францыска Скарыны. Яна расказала другі сакратар Гомельскага абласнога камітэта БРСМ Таццяна Сельвіч, у Год гасцінасці мэтай мерапрыемства было нагадаць, што Беларусь — міралюбная краіна, у якой рады бачыць інашаземцаў у якасці студэнтаў.

На сустрэчу былі запрошаны замежныя студэнты, якія вучацца ва ўсіх ВНУ абласнога цэнтра — па 40 чалавек ад кожнай. Лідары грамадскіх аб'яднанняў, у прыватнасці, абласнога камітэта БРСМ і абласнога аддзялення Фонду Міру, расказалі пра асноўныя кірункі сваёй дзейнасці і запыталі да дыялогу маладых людзей. Дарэчы, сёння ў ВНУ Гомель-

шчыны вучыцца больш за тысячу замежных грамадзян з дваццаці краін свету.

Прадстаўнікі ад кожнай ВНУ — студэнты з Нігерыі, Туркменістана, Індыі, Кітая, Таджыкістана, Японіі і іншых краін — прадставілі «візітныя карткі» сваёй дзяржавы і расказалі, чаму яны выбралі для атрымання адукацыі вышэйшай навучальнай установы Беларусі. Напрыклад, кітаянка Пань Хуанжань, якая вывучае мовы на філалагічным факультэце ўніверсітэта імя Скарыны, прызналася, што вельмі любіць нашу краіну. Яе выступленне было такім яркім і эмацыянальным, што зала выбухнула апладысманамі. Акрамя таго, студэнты прадэманстравалі свае творчыя здольнасці ў танцах, вакале і ігры на народных інструментах.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

Класныя навіны

Навуковыя веды можна будзе... памацаць

Першы ў Беларусі інтэрактыўны цэнтр навукі і тэхналогій адкрыецца ў наступным годзе ў Гродне. Напрыканцы 2013 года Гродзенская абласная навуковая бібліятэка і Публічная бібліятэка імя Марыі Канапніцкай у Сувалках распачалі рэалізацыю праекта «Мультыцэнтр».

90% праекта фінансуецца Еўрапейскім саюзам. Агульны кошт праекта складае 1118602,37 еўра.

У рамках праекта ў Гродне (Беларусь) і Сувалках (Польшча) будуць створаны мультымедыійныя вучэбныя цэнтры, абсталяваныя самымі сучаснымі электроннымі сродкамі. Адукацыйнымі праграмамі «Мультыцэнтра» змогуць скарыстацца ўсе ўзроставыя і сацыяльныя групы, у тым ліку людзі з фізічнымі і разумовымі недахопамі.

Тэматычныя заняткі, прысвечаныя розным галінам ведаў, будуць праходзіць з выкарыстаннем спецыяльных праграм і сучасных тэхналогій. Для прыкладу, з дапамогай электратэхнічных прыстасаванняў школьнікі змогуць зразумець дзеянне сонечнай, цеплавой і воднай энергіі. У раздзеле «мастацтва» ўсе ахвотныя змогуць даведацца пра сакрэты стварэння фільмаў і мультфільмаў. У мультыцэнтры будуць арганізаваны міні-студыя гуказапісу і інтэрактыўны цэнтр вучэння замежных моў.

Надзея НИКАЛАЕВА.